

Hans de Beer

LARS, URSULEȚUL POLAR

Unde pleci tu, Lars?

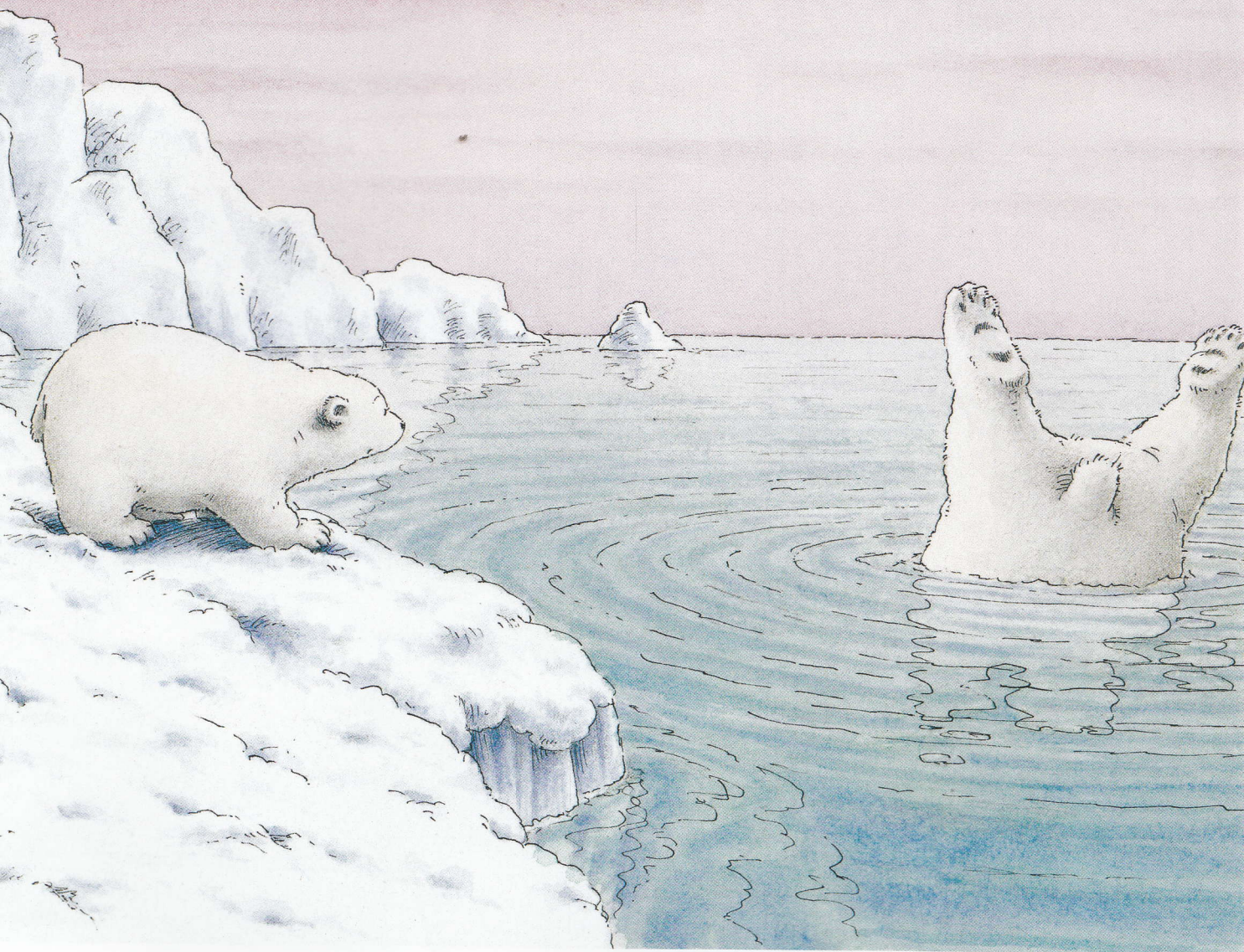
Ilustrații de Hans de Beer
Traducere de Luminița Turcu

Era o zi mare în viața lui Lars. Mergea împreună cu tatăl lui la prima sa vânătoare. Lars era în întregime alb, la fel ca tatăl lui. De fapt, la Polul Nord, unde locuia Lars, totul era alb, înveșmântat în zăpadă și gheață.

Tatăl lui i-a arătat cum să facă tot felul de lucruri: să se țină după urme, să înoate și să se scufunde. A vorbit întruna, iar Lars a ascultat în liniște, urmărindu-l cu atenție. La un moment dat, tatăl lui a dispărut sub apă și a stat acolo atât de mult timp, încât Lars începuse să-și facă griji. Dar, când în cele din urmă a revenit la suprafață, avea cu el și un pește mare pentru cină.

Când s-a făcut timpul să meargă la culcare, tatăl i-a spus:
— Adună o grămadă de zăpadă ca să te protejezi de vânt, așa cum fac eu.

Lars era mândru de grămada lui, dar era și foarte obosit. A adormit imediat, ca și tatăl lui de altfel.